

Dyrefondets vinterråd for hundeejere

Vores firbenede venner skal også godt, varmt og sikkert igennem vinterperioden her til lands. Derfor bringer Dyrefondet en række vinterråd for hundeejere - og vi vil her begrunde hvorfor.

Lad ikke hunden blive forfrossen

Hvis hunden bliver kold efter at have løbet og leget og samtidig er våd, hvad jo tit vil være tilfældet i den danske vinter, vil dette øge risikoen for luftvejsinfektioner i lighed med forkølelses-symptomer hos de 2-benede.

Friske og unge hunde vil i de fleste tilfælde klare dette af sig selv, men hos ældre eller lidt svækkede dyr kan en sådan situation hurtigt udvikle sig til lungebetændelse med feber og megen ubehag.

Lad ikke hunden vente for længe i en kold bil

I en bil, der står i frostgrader, bliver temperaturen hurtigt meget lav inde i kabinen.

Og selv om hunden har pels på, så vil det hurtigt blive koldt også for en hund, fordi den ikke kan være aktiv og røre sig, men bare sidde der i den tiltagende kulde. Og så er der igen risiko for luftvejsinfektioner.

Tag hundens tæppe fra bilen med ind, så det er lunt til næste køretur

Som sagt bliver der hurtigt koldt i

en bil, der står i vinterkulden, og der kan danne sig fugt i et tæppe, der ligger i bilen. Da det jo varer lidt, før vognen er varm, når man skal ud at køre, er det vældig godt for hunden, at den ikke pludselig skal sidde inaktiv og fryse, men har et behageligt, lunt tæppe - der ikke er fugtigt - at varme sig ved. Det svarer jo lidt til, når man tænder for varmen i bilens sæder - hvis man er så heldig at have denne bekvemmelighed.

Tag hensyn til den gamle eller syge hund: Gå korte, men hyppige ture

Jo fugtigere og jo koldere vejret er, des større krav stiller det til hundens fysik at være udendørs. Hvis ens hund er gammel eller ikke helt rask, så kan en lang tur i koldt vejr medvirke til at nedsætte hundens i forvejen svækkede modstandskraft - og dermed udløse forværring af eksisterende sygdom.

Brug dækken til den gamle eller sarte hund

Hos hunde med hudsygdomme eller hårtab er evnen til selv at holde varmen ofte nedsat, og hunden vil derfor hurtigt komme til at fryse. Det svarer jo lidt til, at vi selv i

få graders varme gik en tur i Adamskostume. Men hvis man bruger dækken til sin hund, skal det være vandafvisende, for et gennemvådt dækken er endnu værre end intet dækken. Specielt de mere lavbenede hunde bliver altid våde på maven.

Frottér altid en våd pels grundigt

Både for hundens velbefindende og for hudens sundhed er det godt efter en tur i det fri at blive skyllet og frotteret. Dels for at få salt, grus og andet snavs fra skov eller vej skyllet væk, så det ikke irriterer huden, og dels for at undgå en nedkøling, mens vandet fordamper fra pelsen, når den tørrer.

Sørg for reflekser til både hund og hundelufter

I den mørke tid er reflekser indlysende en god idé, når man færdes på veje og i områder, hvor der er trafik, men i en skov hjælper reflekser ikke meget.

Giv derfor hunden en lille lygte i halsbåndet sådanne steder, så man altid selv kan se, hvor Fido nu er blevet af.

Tag ikke hunden med på kælkebakke eller skøjtebane

Mange hunde vil jo synes, at det er mægtig fornøjeligt at løbe efter en kælk, der kommer susende ned ad en bakke, eller en skøjteløber i fuldt firspring, men risikoen for at komme til skade med poter og ben er meget, meget stor, for vi ved jo alle, at man ikke sådan lige kan standse en kælk på vej ned ad en bakke, og at få sin pote under en skøjte i fuld fart er indlysende en særdeles ubehagelig oplevelse.

Hold hunden væk fra isdækket vand

Hunden har ikke nogen forståelse for, at den nemt i bogstaveligste forstand bevæger sig på tynd is, og i hver frostvinter med isdækkede søer og moser er der hunde, der drukner og dør af ophold i det 0-grader kolde vand, fordi der pludselig er en våge, og isen brækker. Når hunden går gennem isen, kan den jo heller ikke bære hundens ejer, hvorfor en redningsaktion er yderst risikabel.

Lad ikke hunden spise sne - og kast ikke snebolde efter den

Hunden elsker ofte at spise sne, men mange hunde får alvorlige nedkølinger i tarmsystemet, og da

sneen i dette land i hvert fald sjældent er helt ren, så medfører sne-spisning meget ofte kraftige tyktarmsirritationer med blodig diarree. Og hvis man kaster snebolde, som hunden med fryd vil forsøge at fange, ja, så kan det ende med, at den spiser en del af sneen. At kaste snebolde efter hunden med det formål at ramme den, ja, det vil en hund ikke synes er særlig morsomt - og måske kan det ligefrem gøre ondt på den.

Fjern med lunkent vand is fra pels, faner og mellem trædepuder

Smør trædepuderne med potevoks, Helosansalve (kopattesalve), vaseline eller Aloe Vera-creme.

Isklumper, der sidder fast i pelsen og specielt i hårene mellem

trædepuderne, kan give anledning til eksem og måske direkte sår i huden, så derfor skal de tøs forsigtigt op. For at beskytte poterne og trædepuderne er det godt at behandle forebyggende med et eller flere af de nævnte midler.

Gå kun korte ture i ekstrem kulde

Ud over risikoen for at komme til at fryse med de konsekvenser, som det kan have, ja, så skal man jo huske på, at hunden ikke har isolerende støvler på, men går på is og sne med de bare tæer, og hvis kulden er ekstrem, så kan også hunde få forfrysninger i poter og i ørelapperne.

Jo tyndere ørelapper og hud i det hele taget, jo hurtigere kan der opstå skade.